

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 26/10 88. Første behandling 9/11 88. Betænkning 3/5 89).

Der var stillet 32 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Det at blive frihedsberøvet, at være udsat for tvang, er en alvorlig sag for et menneske, og derfor påhviler det os som lovgivere at skabe så trygge rammer for disse mennesker som overhovedet muligt. Det er os, der skal sikre, at retssikkerheden til hver en tid er god, er rigtig og skaber de bedste forhold for patienterne. Det er os, der skal sikre, at rammerne er gode.

Det forlig, vi har indgået med regeringen, er et skridt i den rigtige retning. Ingen skal være i tvivl om, at vi gerne havde set, at vi var gået længere. Men i denne sag hjælper det altså ikke at komme med en bunke kønne ord, medmindre der er et flertal bag.

Derfor har vi valgt at sikre disse forbedringer ...

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der foregår for mange samtaler i salen, både til højre og til venstre og ret fremme.

Lissa Mathiasen (S):

Vi har valgt at sikre os, at der er et flertal bag disse forbedringer. Vi har valgt at sige: Vi skal have en sygehusstandard, der også omfatter vore psykiatriske hospitaler. Vi har valgt med denne aftale at sige, at sygehusmyndighederne ved deres sygehusplanlægning skal tilstræbe, at forholdene, når vi taler om psykiatriske hospitaler, ikke er ringere end inden for det øvrige sygehusvæsen.

Samtidig siges det i teksten, at der skal sikres opholdsrum og sengestuer på en sådan måde, at patienterne ikke tvinges til konstant fysisk nærhed. Dette er væsentligt at få sikret; det er

det ikke alle vegne. Dette sammenholdt med personalenormering og personaleuddannelse kan modvirke, at miljøet bliver angst- og aggressionsskabende.

Dertil kommer – og det synes jeg er værd at lægge vægt på – at der skal sikres mulighed for meningsfulde aktiviteter, mulighed for at komme ud i fri luft, mulighed for at skifte opholdssted i løbet af dagen. Det skal vi være med til at skabe grundlaget for, og det har vi gjort med dette forlig.

Jeg synes også, det må siges, at den standard, vi her taler om, lever ikke alle psykiatriske afdelinger op til i dag; det skal de fremover. Disse forbedringer skal vore amter og kommuner sørge for sker lokalt.

Som jeg tidligere har sagt, havde vi gerne set, at det havde været muligt at gå endnu længere; derfor synes jeg, det skal siges ved denne lejlighed, at loven nøje skal følges i de kommende år. Det er Folketingets overordnede ansvar, at disse mennesker bliver behandlet godt, bliver behandlet ud fra et medmenneskeligt syn. Det er det ansvar, vi også i de kommende år skal vise at vi er parate til at leve op til.

Til slut skal jeg bede om at få lovforslaget tilbage til udvalget.

Carsten Andersen (SF):

Jeg synes, at det var nogle interessante formuleringer, Socialdemokratiets ordfører, fru Lissa Mathiasen, kom med vedrørende ændringsforslaget og flertalsbemærkningen. Jeg hæftede mig ved, at fru Lissa Mathiasen omtalte det som en aftale. Jeg synes, det er ret interessant, at der er tale om en aftale, og at man således kan vende tilbage og spørge: Er aftalen overholdt?

Jeg synes egentlig, det ville være interessant at få at vide, fru Lissa Mathiasen, hvem aftaleparterne i denne sag er. Er det hele Socialdemokratiet, således at den også binder amtskommunale socialdemokratiske medlemmer, står de også inde for den aftale, som fru Lissa Mathiasen her nævner?

Det svar, vi har fået fra justitsministeren i dag, siger helt klart, at dette er uforpligtende – hvis jeg må have lov til at citere fra bilag 39, side 2:

»Efter Justitsministeriets opfattelse medfører ændringsforslaget på denne baggrund ikke umiddelbare forpligtelser, som giver grundlag